

Κι' ὁ ἔρωντας ὡς πονηρὸς, ἀπηλογᾶται μὲ καιρὸν,
 πουλιά μου μὴ φοβᾶσθε, μηδὲ ποσὼς τηρεῖσθε.
 Μὰ γόρβα δὴ γιὰ νὰ χαρῶ, τὰ δύο σας μάτια νὰ θεωρῶ,
 νὰ χαίρετ' ἡ ζωὴ μου, ὥστε νὰ βγῇ ἡ ψυχὴ μου.
 Μὰ σὺ, πουλάκι μου γλυκὺ, μὴ φοβηθῇς τόσο πολὺ,
 καὶ χάσῃς τὴν ἀξιά σου, καὶ ὅλη τὴ λευτεριά σου.
 Παίξω τὴν τὴν σαίτα μου, πὲ κατωθὶς ἔς τὰ σπῆθιά σου,
 καὶ κάνω σε νὰ κλαίῃς, μηδὲ ποσὼς ν' ἀρνεύῃς ⁽¹⁾.
 Καὶ πέραν' ὁ ἔρωντας φωτιᾷ, καὶ παίζει τῆς μιᾶς σαίτιας,
 - κ' εἰς τὴν καρδιά της σώνει, καὶ εὐθὺς τὴν ἐπληγώνει.
 Καὶ μὲ τὸ σπλάγχχνος ⁽²⁾ τὸ πολὺ, ἀνατρανίζει ⁽³⁾ καὶ 'μιλεῖ,
 φέρε μου τὸ πουλί μου, καὶ πάρε τὴ ζωὴ μου.
 Καὶ λέγει ὁ ἔρωντας πουλί, ἦτον αὐτοῖν οἱ καύμας,
 κι' ἡ συλλογὴ ἡ μεγάλη, ἐπ' ἔχεις ἔς τὸ κεφάλι; —
 'Πέ μου αὐτόνο τὸ πουλί, ἐπου σοῦ δίδει συλλογὴ,
 κ' ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ φέρω, πουλί μ' ἀγαπ-μένο.
 Νὰ σοῦ τὸ βάλω ἔς τὸ κλουδί, νὰ χαλαῖσθῃ κάθε ταχὺ,
 νὰ πέραν' ὁ νοῦς σου ἀέρα, ἄσπρη μου περιστέρα.
 Νὰ χαίρεσαι νὰ τὸ θεωρῇς, καὶ πάντα σου νὰ τὸ φιλῇς,
 ὥστε νὰ ζῇς καὶ νὰ 'σαι, νὰ μὴν τὸ ἀπαρνᾶσαι.
 Χαλαῖσθαι, πουλάκι μου, χρυσὸ χαλιδονάκι μου,
 κι' ἄσπρη μου περιστέρι, καὶ πιστικὸ μου τέρι.
 Κ' ἐκκαλιδοῦσαν καὶ τὰ δύο, ἔ' ἕνα κλαδί βασιλικό,
 τὰ πάθη τῶς ἔλεγον, καὶ ἀπὸ καρδιάς ἐκλαίγαν.
 Τάχατες νὰν κι' ἄλλα πουλιά, ἔσον ἐμᾶς πολλὰ μικρά,
 πολὺ τυραννισμένα, τὸ ἀγάπης παιδεμένα;
 Κι' ὁ ἔρωντας νὰ τὸ γροικᾷ, φεύγει καὶ πάει καὶ κοντὰ,
 τοῦ ἔρωτος παρηγοριά, γκαλιάζει καὶ τὰ δύο πουλιά.
 Σρικτὰ γλυκῆ φιλοῦνται, τὰ πάθη τοὺς ξεχνοῦνται,
 γιὰτ' ἀπὸ χρόνους καὶ καιρὸ, ἐτυραννοῦντο καὶ τὰ δύο.
 Μὰ δὲ ποῦ γνωρισθῆκαν, ἐσφικταγκαλισθῆκαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Ὁ ἐν Φλωρεντία ἱατρὸς Brandini ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως ὅτι τὸ κιτρικὸν ὄξυ μετριάζει τοὺς συνήθεις σφοδροὺς πόνους τοῦ καρκίνου. Εἰς τῶν ἀσθενῶν του, ἐτῶν 74, κείμενος ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Santa Maria della Scala, ἐταλαιπωρεῖτο ὑπὸ καρκίνου ἐπὶ τῆς γλώσσης· ἦτο δὲ ἀδύνατον νὰ κάμῃ ἐγγχείρισιν, καθότι ἡ προτιθεμένη ἐπιφάνεια ἦτο ἐκτενὲς, περιλαμβάνουσα τὴν βάσιν, τὸ ὑπογλώττιον καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν σιαγόνα ἀδένας. Ὁ δυστυχὲς μεταξὺ τῶν ἀγωνιῶν του ἠτήσατο λειμονίον· ἡ δὲ αἰτησίς του οὐδόλως ἦτο παράδοξος, διότι γενικῶς οἱ καρκινοπαθεῖς ἀγαπῶσι τὰ ὀξέα καὶ ὑπερβολὴν. Ἀλλὰ, τῆς ἀσθενείας οὐσης ἐν τῷ στόματι, παρετηρήθη τι ὅ,περ ἄλλως ἡδύνατο νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν ἐπιστήμονος· τουτέστι τὸ ὑγρὸν τοῦ λειμονίου ἡλάττωσε κατὰ πολὺ τοὺς πόνους. Τοῦτο ἰδὼν ὁ ἀσθενὴς ἠτήσατο καὶ ἕτερον τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἀνεκουφίσθη ἔτι μᾶλλον. Ἐκ τούτου παρεκινήθη ὁ ἱατρὸς Brandini νὰ δοκιμάσῃ καθαρὸν κιτρικὸν ὄξυ ἐν χρυσταλλοειδεῖ καταστάσει· ἐποίησε λοιπὸν γαργάραν ἐκ 4 γρόκκων ὀξέος καὶ 350 κοινῶ ὕδατος, τὴν ὁποίαν μεταχει-

ρισθεῖς ὁ πάσχων ὁλοσχερῶς ἡλευθερώθη τῶν πόνων· ἐξηκολούθει δὲ ποιῶν χρῆσιν τοῦ ἱατρικοῦ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποτελέσματος ὁσάκις οἱ πόνοι ἐπανήρχοντο. Ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς καὶ αἱ ταλαιπωρίαι του ἐξέλιπον καὶ τὸ σῆδημα τῆς γλώσσης ἐσμικρύνθη ἄρκετά. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ὁ ἱατρὸς Brandini ἐδοκίμασε τὸ αὐτὸ ἀντιφάρμακον ἐπὶ γυναικὸς 73 ἐτῶν, ἥτις πολλὰ ἐβασανίζετο ὑπὸ ἐλκιδῶδους καρκίνου ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ ἀσθένεια ἐθεωρεῖτο ἀθεράπευτος, καὶ ὅτε ἡ πάσχουσα ἀφιερῶθη εἰς τὸν ἐφευρέτην αἱ βάσανοι ἃς ὑπέφερεν ἦσαν τοιαῦται, ὥστε αὐτὴ μόνον δὲν ἡδύνατο νὰ κοιμηθῇ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς κατατάραττεν. Ὁ ἱατρὸς Brandini ἐθήκεν ἐμπλαστρον ἐκ ξαντοῦ, προηγουμένως ἐμβαρύντος ἐν τῷ ῥηθέντι βευστῶ ἐπὶ τοῦ προσβεβλημένου μέρους, καὶ ἡ ἀνακούφισις ἐπῆλθεν ἄμεσος. Οἱ πόνοι παρήλθον, καὶ ὅτε μετὰ 6 ἢ 7 ὥρας ἐπανῆλθον νέα ἐπιθέσις ἤρκεσε νὰ τοὺς ἐξαλείψῃ. Ὁ ἐφευρέτης ἀναφέρει διαφόρους ἄλλας περιστάσεις, καθ' ἃς τὸ κιτρικὸν ὄξυ ἐπενήργησε· καὶ δικαίως παρατηρεῖ ὅτι, ἂν ἀκίλουθα πειράματα ἐπιτύχωσι, τὸ ἱατρικὸν ὄξυ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μεγάλη τις εὐεργεσία πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὑψηλὴν ἱκανὴ νὰ καταβάλλῃ σφοδροὺς πόνους ἀνιάτου ἀσθενείας εἶναι οὐχ ἥττον ἀνεκτίμητος τῆς θεραπευούσης τὰ νοσήματα.

X. Σ. Χ.

ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΡΟΝΟΣ ΡΟΤΣΧΙΛΔΟΥ. Μεταξὺ τῶν ποιημάτων καὶ αξιοθαυμάστων προϊόντων τῆς τέχνης, ἅτινα οἱ ὁμοτράπεζοι τοῦ Βαρόνου Ροτσχίλδου ἀγαπῶσι πάντοτε νὰ ἐγκωμιάζωσιν, εἰσὶ φαρμακὰ τινὰ παραθήματα τραπέζης, ἔξοχα διὰ τὴν καλλονὴν, κομψότητα καὶ σχῆμα, καὶ αξιοσημεῖα διὰ τὸν τεχνητὸν πλοῦτον τῶν ζωγραφημάτων αὐτῶν. Τὰ σκεύη ταῦτα ἀπέκτησεν ὁ πολυτάλαντος Ἰουδαῖος πρὸ τριῶν ἐτῶν κατὰ τρόπον οὐχὶ ἀνάξιον διηγήσεως. Ἡμέραν τινὰ γέρων κεκμηκῶς, ἀσθενὴς καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον βαδίζων πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Κ. Ροτσχίλδου, ἱκετεύων ὅπως λάβῃ τὴν τιμὴν τῆς μετὰ τοῦ περιφήμου τραπεζίτου συνεντεύξεως. Ὁ γέρων οὗτος ἐφαίνετο τοσοῦτον προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν, τοσοῦτον πτωχὸς καὶ τεταλαιπωρημένος, ὥστε ὁ μέγας τραπεζίτης συνέλαβε παρυσυὺς συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀνθρώπον, ἐπαυξήθεισάν καὶ ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι ἦτο Ἑβραῖος· διότι ὡς γνωστὸν οἱ Ἰσραηλῖται εἶναι τὰ μάλιστα εὐεργετικοὶ καὶ βοηθοὶ πρὸς τοὺς ὁμιλησκούς αὐτῶν. Μετὰ τινὰς φράσεις ὁ γεραιὸς ξένος ἐξέβαλεν ἐκ τῆς πήρας τοῦ πολυτελεῖ καὶ ὠραῖον πινάκιον, ἡ λεπτὴ καὶ ἀξιόλογος κατασκευὴ τοῦ οὐοῦ ἐνέπλησε θαυμασμῶ τὸν τραπεζίτην. «Κύριε, εἶπεν ὁ πτωχὸς γέρων, τὸ ἀγοράζεις; ἔχω τὴν συλλογὴν ὁλόκληρον, καὶ συνέλαβα τὴν ιδέαν ὅτι

(1) Νὰ εἰρηνεύῃς, νὰ ἡσυχάζῃς.

(2) Συστελῆν.

(3) Ἀνυψοῖ τοὺς ὀφθαλμούς.

τὰ λαμπρὰ ταῦτα φαρφουρά πινάκια καταλληλοτέραν θέσιν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄλλου, εἰμὴ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ἡγεμόνος τῶν τραπεζιτῶν. » — « Εἶναι τῷ ὄντι, ὦραϊον πινάκιον, εἶπεν ὁ βαρόνος· τί ζητεῖς δι' ὅλην τὴν συλλογὴν; » — « Μὲ βλέπεις, ἐξεφώνησεν ὁ γέρον· Ἰουδαῖος· τὸ φορτίον τῶν ἐτῶν μὲ κατέβαλε, καὶ δὲν εἶμαι μακρὰν τοῦ τέλους τῆς ζωῆς· εἶμαι δυστυχὴς, πτωχὸς καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου ἐν ἀνέσει. Προτείνω λοιπὸν, κύριέ μου, εἰς ἀμοιβὴν τῆς συλλογῆς ταύτης νὰ μὲ χορηγῇς κατὰ μῆνα 100 φράγκα, μέχρι τοῦ θανάτου μου. Δὲν ζητῶ πολλά, ὡς βλέπεις. » Ὁ βαρόνος ἐρέψατο βλέμμα ἐπαστικὸν εἰς τὸν γέροντα, ἐπεθεώρησε καλῶς τὸ πινάκιον καὶ μετὰ μικρὰν σκέψιν ἀπεκρίθη· « Καλὰ, δέχομαι τὴν πρότασίν σου, ἰδοὺ λάβε τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου μηνός, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ στείλῃς τὴν συλλογὴν ὁλόκληρον. Εἶπέ μοι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν σου, διὰ νὰ τὰ καταγράψω εἰς τὰ κατὰστιχά μου. » Ἡ πολυτελεστάτη συλλογὴ παρεδόθη αὐθιμέρον εἰς τὸν περιχαρῆ βαρόνον, καὶ τὰ πάντα ἀπέβησαν ἐν τάξει. Ἐνα μῆνα μετὰ ταῦτα, ἐν ᾧ ὁ Κ. Ῥοτσχίλδ' ἐκάθητο ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖόν του, εἰσῆλθεν ἀνὴρ τις καὶ ἐζήτησε τὴν συμφωνηθεῖσαν πληρωμὴν τοῦ δευτέρου μηνός. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἦτο νέος, μόλις τριακονταετής, ζωηρὸς καὶ ῥωμαλέος, ἦθος ἔχον ἀνδρὸς μέλλοντος νὰ ζήσῃ καὶ μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ ἔτους. « Ἀλλὰ δὲν εἶσαι σὺ ὅστις μ' ἐπώλησες τὰ φαρφουρά, » ἔκραξεν ἐκπεπληγμένος ὁ τραπεζίτης. « Μὲ συγχωρεῖς, βαρόνε, εἶμαι αὐτὸς ὁ ἴδιος » — « Πλὴν ἐφαίνεσο τοῦλάχιστον ὀγδοηκοντούτης. — Εἶμαι τριακοντούτης. » — « Ἐγὼ ὁμῶς ἐνόμισα ὅτι τὸ σεβάσμιον ἐξωτερικὸν σχῆμά σου δὲν ἐμελλε νὰ διαψεύσῃ τὴν βεβαίωσίν σου. » — « Ἄ, ἀξιότιμε βαρόνε, ἡ γενναιότης σου μ' ἔδωκε νέαν ζωὴν· σ' εὐχαριστῶ! » Ὁ βαρόνος ἐγέλασε, καὶ ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ πληρωθῇ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν, ἐπιλέγων, « Εἶσαι ἐξαίρετος θεατρικὸς ὑποκριτὴς καὶ μ' ἐκέρδησες! — Εἶμαι ἴσως ὁ πρῶτος ὅστις ἔκαμα τὸ τοιοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ Ἰουδαῖος κλίνων τὴν κεφαλὴν εὐσεβᾶτως πρὸ τοῦ μυριοπλούτου ἀνθρώσκου του. » Ἐπὶ τρία ἔτη ἔκτοτε ὁ Κ. Ῥοτσχίλδ' ἐπλήρωνε τὸ μηνιαῖον τίμημα, καὶ πιθανόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ μηνιαία πληρωμὴ ἐπὶ πολλὰς περιόδους ἐνιαυτῶν· ἀλλ' ὅπωςδὴποτε ποτὲ δὲν μετεμελήθη διὰ τὰ πολυτελῆ ταῦτα σκεύη. Χ. Π.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Ἀλεξάνδρος βασιλεὺς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας, τοσοῦτον ἐνδοξὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τὴν ἐπιεικίαν του, ἠρωτήθη ποτέ· διατί τοσοῦτον κύνειτο παρὰ πάντων, ὡς καὶ παρὰ τῶν μοχθηρῶν; « Διότι, ἀπεκρίνατο, οἱ μὲν ἀγαθοὶ κερδαίνονται διὰ τῆς δικαιοσύνης, οἱ δὲ μοχθηροὶ διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς. » Ὅποτε πάλιν τινὲς τῶν ὑπουργῶν του ἐμέμφοντο αὐ-

τὸν διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν εὐπροσηγορίαν του, ἥτις, ὡς εὐκρεστοῦντο νὰ λέγωσιν, ἦν μεῖζων ἢ ὅσον ἤρμυζεν εἰς ἡγεμόνα, « Τί λοιπὸν, ἐξεφώνησε, θέλετε λέοντας καὶ ἄρκτους νὰ βασιλεύωσιν ἐφ' ἡμῶν; μάθετε ὅτι ἡ σκληρότης ἐστὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ἀγρίων ζώων, ἡ δὲ ἐπιεικεία τὸ τῶν ἀνθρώπων. »

— Εἰς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας ἱππεύων πρὸς τὴν ἀπῆντης πομπὴν ἄγουσαν πρὸς τιμωρίαν καταδίκους· σταθεῖς δὲ ὀλίγον ἠρώτησε τὸν λόγον. Πληροπορηθεὶς δὲ αὐτὸν ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ἅμα εἰς ποταμούς δακρύων. Οἱ περὶ αὐτὸν αὐλικοὶ προσεπάθουν νὰ παρηγορήσωσι τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν τῷ ἀπλύθιεν τούτους τοὺς λόγους· « Μεγαλειότητε, εἰς πολιτείαν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ ποιναί, αὗται εἰσὶν ἀναπόφευκτοι· οὕτω τὰς διέταξαν καὶ οἱ πρόην βασιλεῖς, οἱ προκατοχοὶ σου, οὕτως οἱ νόμοι ἐπιτάττουσι, καὶ ἡ διοίκησις τοῦ κράτους ἀπαιτεῖ. » Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη· « Δὲν κλαίω βλέπων τούτους τοὺς ἀνθρώπους τιμωρομένους· γινώσκω κάλλιστα ὅτι οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἀνευ ἀνταμειβῆς δὲν ἐνθαρρύνονται, οἱ δὲ μοχθηροὶ ἀνευ τιμωρίας δὲν περιστέλλονται, καὶ ὅτι ἡ διόρθωσις ἐστὶ τοσοῦτον ἀναγκαία πρὸς τὴν διοίκησιν κράτους, ὅσον ὁ ἄρτος πρὸς τροφὴν τοῦ σώματος· ἀλλὰ κλαίω ὅτι ἡ ἐποχὴ μου δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐδαίμων ὡς ἡ τῶν προγενεστέρων, ὁπότε αἱ ἀρεταὶ τῶν ἡγεμόνων ἐχρησίμευσαν ὡς χαλινὸς πρὸς τὸν λαόν, καὶ ὁπότε τὸ παράδειγμα των ἤρκει πρὸς περιστολὴν ὁλοκλήρου κράτους! »

Μ. Γκιόλμας.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 385 φυλλάδιῳ αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Πῦρ.

Ἡ βιομηχανία μεγαλοποιεῖ τὰ κράτη.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ὅρα φυλλάδ. 1 Ἀπριλίου 1866.

Σελ. 20. Στήλ. 5'. Στίχ. 26. ἀντὶ σὰς ἔφερα, γράφ. σὰς ἔφεραν.

Αὐτίθ. στίχ. 37, μετὰ τὴν λέξιν μικρόν μου, ἀντὶ , βάλει; καὶ ἀντὶ τὰ γράφ. δὲν.

Σελ. 28. Στήλ. 6'. στίχ. 50. ἀντὶ καθημαχθεῖσαν, γρ. καθαιμαχθεῖσαν.

Σελ. 29. Στήλ. 6'. στίχ. 39. ἀντὶ 77η γρ. 77ι.

Σελ. 30. Στήλ. 4. στίχ. 35 ἀντ. Πλωχὺν γρ. πλοηγόν.

Σελ. 32. Στήλ. β'. στίχ. 3, ἀντὶ Κριτικὰ, γρ. Κρητικὰ.

ΓΡΙΦΟΣ.

